

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 28 листопада 1981 року

№ 143 [3027]

Ціна
2 коп.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

25 листопада 1981 року відбувся Пленум Центрального Комітету Компартії України.

Розглянуто питання «Про завдання партійних організацій республіки по виконанню рішень листопадового (1981 року) Пленуму ЦК КПРС і настанов, викладених у промові товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі». З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький.

Пленум заслухав також доповіді заступника Голови Ради Міністрів УРСР, Голови Держплану УРСР В. А. Масола «Про проекти Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР на 1981—1985 роки і Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР на 1932 рік» і міністра фінансів УРСР В. П. Козерука «Про проект Державного бюджету Української РСР на 1982 рік».

На Пленумі ЦК Компартії України відзначалося, що у рішеннях листопадового Пленуму ЦК КПРС, промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва дано глибокий, всебічний аналіз вузлових проблем економічного і соціального розвитку країни, конкретизовано — стосовно до першої половини 80-х років — настанови XXVI з'їзду КПРС, висунуто принципи положення, які мають надзвичайно важливе значення для діяльності партії і народу по реалізації планів одинадцятої п'ятиріччя.

У схвалених Пленумом ЦК КПРС і затверджених Верховною Радою СРСР п'ятирічному плані, плані і бюджеті на 1982 рік закріплено курс партії на подальше нарощування економічного потенціалу країни, підвищення ефективності народного господарства, здійснення широкої соціальної програми, всебічний розвиток усіх союзних республік, надійне забезпечення потреб оборони.

Рішення Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, що їх містить промова товариша Л. І. Брежнєва, а також закони, прийняті Верховною Радою СРСР, говорять про промову, зустрінуті трудящими Української РСР, як і всім радянським народом, з глибоким задоволенням і схваленням. У цьому знаходять своє переконливе підтвердження всенародна підтримка ці-

леспрямованої і плідної діяльності Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим по здійсненню завдань комуністичного будівництва і зміцненню миру.

Намічені показники п'ятирічного плану по республіці відповідають директивам XXVI з'їзду КПРС. В єдиному народногосподарському комплексі країни економіка, наука і культура Радянської України набувають дальшого розвитку. Якщо в десятиріччя п'ятиріччя національний дохід збільшився в республіці на 11,9 мільярда карбованців, то в нинішній він має зрости на 15,5 мільярда карбованців. Намічено також значно перевершити показники минулої п'ятиріччя по абсолютних приростах промислового і сільськогосподарського виробництва, темпах зростання продуктивності праці. На основі всебічного прогресу економіки, зростання національного доходу і далі здійснюватиметься широка соціальна програма.

На Пленумі наводилися приклади, які свідчать про широке розгортання соціалістичного змагання за підвищення ефективності виробництва, використання всіх резервів для успішного здійснення завдань п'ятиріччя. Виконано плани 10 місяців по реалізації промислової продукції і зростанню продуктивності праці. Введено в дію нові виробничі потужності, більш як 5,8 мільйона квадратних метрів житла, школи, лікарні, поліклініки, інші об'єкти соціально-культурного і побутового призначення. Трудівники села багато зробили для того, щоб ослабити наслідки посухи, виконали встановлене завдання і засіпали в засіки держави 827 млн. пудів зерна. Збільшено проти минулого року закупки картоплі, соняшнику, плодово-ягідних культур і винограду. Виконано план сієви озимих. Збережено поголів'я худоби і птиці.

Разом з тим, відмічалось у виступах, наявні в народному господарстві резерви і можливості використовувати ще не повністю. Частина підприємств, будівельних організацій, колгоспів і радгоспів не справляється з встановленими завданнями. Всю роботу слід зосередити на успішному завершенні завдань поточного року, виконанні і перевиконанні планів 1982 року і п'ятиріччя в цілому. З ці-

єю метою спрямувати всі зусилля на реалізацію магістральної настанови партії — підвищення ефективності народного господарства, його інтенсифікацію, підкріпити завдання плану конкретними економічними і організаційно-політичними заходами, що гарантують його виконання.

Завданням першорядної ваги, підкреслювалось на Пленумі, є розробка і реалізація продовольчої програми. Її розв'язанню необхідно підпорядкувати розвиток усіх ланок агропромислового комплексу і насамперед забезпечити високі темпи розвитку сільськогосподарського виробництва.

Учасники Пленуму звертали увагу на необхідність дальшого піднесення всіх галузей народного господарства, насамперед вугільної промисловості і чорної металургії, прискореного нарощування потужностей атомної енергетики, виконання великої програми капітального будівництва. Слід здійснювати найсуворіший режим економії у витрачання сировини, матеріалів, паливно-енергетичних ресурсів.

Велике місце на Пленумі зайняли питання підвищення рівня партійного керівництва економікою, вдосконалення стилю і методів роботи, посилення відповідальності кадрів за дотримання дисципліни, виконання планових завдань і прийнятих рішень. Мова йшла про шляхи посилення організаційської та ідеологічної роботи.

З заключним словом на Пленумі виступив В. В. Щербіцький.

Пленум цілком і повністю схвалив рішення листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС, настанови, викладені в промові товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі, і постанови покласти їх в основу організаційської і політичної діяльності партійних організацій республіки по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, планів одинадцятої п'ятиріччя.

Пленум схвалив в основному проекти Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР на 1981—1985 роки, Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР і Державного бюджету республіки на 1982 рік, які вносяться на розгляд Верховної Ради УРСР.

(РАТАУ).

Голованівський район:

«ТИ ЗНОВ ОБИРАЄШ ДОРОГИ СВОЇ, ЗАМРІЯНА ЮНОСТЕ НАША...»

«Я — громадянин Радянської країни!» — з гордістю вимовляє ці слова кожна молода радянська людина. Молоде покоління завжди готове до подвигу в ім'я рідної Вітчизни. Виступаючи на XVIII з'їзді ВЛКСМ, Л. І. Брежнєв сказав: «Вік комсомолу цілком арктичний. Але дух його завжди молодий. Ленінський комсомол бойовий помічник і надійний резерв партії. У партії він черпає величезний, невирішений досвід для всієї діяльності нашої спільноти. І це природно. Адже у партії і комсомолу одна мета — комунізм, і шлях туди один — це шлях Леніна, слухаючи на розповіді».

Політична зрілість нашої молоді, рівень її комуністичної свідомості визначаються конкретними діями в боротьбі за втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, здійснення народногосподарських планів, і найефективнішою формою організації праці, трудового виконання юнаків і дівчат, розвитку їхньої соціальної активності є комсомольсько-молодіжні колективи. Саме в них найшвидше проходять становлення особистості, формується особисте ставлення до праці.

Ще два роки тому у нашому районі було всього 22 комсомольсько-молодіжні бригади. А нині — тридцять шість. Відмінно трудяться, беруть активну участь у громадському житті свої комсомольсько-молодіжні бригади КМК тракторної бригади і побуткомбінату, тваринницьких ферм і автопарку. Висока дисципліна, взаємодопомога, почуття колективізму характерні для більшості членів цих бригад. Тому і продуктивність праці тут значно вища, а плінність кадрів німа, ніж в інших колективах.

Нині, у дні підготовки до наступних XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду комсомолу України, молоді виробничники 16 комсомольсько-молодіжних бригад переглянули свої соціалістичні зобов'язання і вирішили: на честь комсомольських форумів виконати завдання одинадцятої п'ятиріччя за чотири роки. Серед них — колектив електронної дільниці плавильного цеху, бригади В. Капітанчук, груп комсомолу М. Кіношук, бригади слюсарів і котельників ремонтно-механічного цеху (бригадири М. Тозинський, групкомсомол О. Леуський) і токарів (керівник Д. Титаренко, групкомсомол Ф. Ткач) — всі з Побузького нікелевого заводу. Особливим сумлінням і трудовою наснагою відзначаються КМК колгоспу «Україна», де керівником А. Топольник. Хлопці освоїли прогресивну технологію вирощування цукрових буряків, і вже нинішнього року добились непоганих результатів. Індустріальним методом вирощують кукурудзу члени КМК колгоспу імені Жданова.

Почуття відповідальності, зобов'язання за стан справ у громадському виробництві — це притаманне хлопцям і дівчатам нашого району. Пріміром, торік під час тримісячної по заготівлі зелених кормів для громадської худоби співчлени господарства «Україна» та імені XX з'їзду КПРС виступили з ініціативою «Заготівлі кормів — комсомольсько-тур-

боту». Її схвалили бюро райкому та обкому комсомолу. Влітку нинішнього року молодь вирішила продовжити цю добру справу. Особливо постаралися комсомольці і молодь буряко-радянського «Перегонівського». Тільки вони заготовили шістьдцять тонн маси дикоростучих трав. А комсомольці колгоспу імені Кірова Микола Рибашанна нетановий рекорд: сам наосіп 35 тонн різно-трав'я.

Закріплення молоді на селі — одна з першочергових проблем, над якою ми постійно працюємо. Труднощі ще багато, але той факт, що більшість юнаків, відслуживши в армії, повертається в рідне село, радує нас.

Два роки тому в селі Капітанчик проводжали на службу братів бланжонів Івана та Василя. Бланжонів. Нині вони повернулися додому і працюють механізаторами в місцевому колгоспі «Пам'ять Леніна». Така біографія в у тракториста господарства імені Кірова Олександр Юрченко, секретаря комсомольської організації колгоспу імені Тельмана Власова Гукля. Значить, люблять хлопці рідний край, землю, на якій народилися, вирости, замужити.

Комсомольці і молодь району виховуються на славі героїв бойових та інтернаціональних виступів. Кожен хлопець і дівчина гордиться тим, що живуть, учаться і працюють на батьківщині юних партизанів, членів підпільної комсомольської організації «Спартак», яка діяла в роки Великої Вітчизняної. Пошуківці загін «Патріот» куди входять члени Красногирської восьмичірної і молоді виробничники колгоспу імені Тельмана, зібрав багато цінних відомостей про дії юних месників у роки воєнного лихоліття і передав їх у музей героїв «Спартак».

У багатьох болгарській молоді толькі тепер знають про подвиг спартаківців. А розповідає їм про нього молодіжний науковий співробітник музею Алла Семедяєва, яка торік була учасницею десятого ювілейного засідання міжнародного молодіжного клубу механізаторів «Кіровоград — Тольбухін».

У різні куточки світу летять листи із зворотною адресою на конвертах: «Голованівський, СШ № 2, клуб інтернаціональної дружби «Глобус». Заслужений авторитет і популярність має КД у школі. Його почесні члени — Л. І. Брежнєв, Е. Хонтекер, Г. Гусак та багато інших видатних діячів міжнародного комуністичного й робітничого руху.

Не можна сказати, що в діяльності районної комсомольської організації немає проблем, нерозв'язаних питань. Нині в районі піднімається нестача молодих робочих рук на тваринницьких фермах, не багато треба попрацювати над проблемою закріплення молоді на селі. Частко доводиться члени навіювання на погану організацію дозвілля молоді. На розв'язання цих та інших питань і спрямована сьогодні робота чотиритисячного району спільчани району і районного комсомолу.

А. КУДРЯЧЕНКО,
перший секретар
Голованівського райко-
му комсомолу.

П'ятиріччя—ударну працю і творчий пошук

Четверта сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання

26 листопада з сесійною участю товариші В. В. Щербіцький, О. Ф. Ватченко, відкриває четверта сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання. Голови, І. З. Соколов, В. О. У роботі сесії беруть Сологуб, О. А. Титаренко, комісії, з якою

В. В. Федорчук, Ю. Н. Єльченко, О. С. Капо, Ю. П. Коломєць, Я. П. Погребняк.

Сесію відкрив Голова Верховної Ради Української РСР, депутат К. М. Ситник. На доповіді Мандатної комісії, з якою

голова, депутат Г. К. Крючков, Верховна рада приймає постанову про визнання повноважень депутатів новообраних по окремих виборчих округах.

(Закінчення на 3-й стор.)

Штрихи до портрета

ПОКЛИКАННЯ: ХЛІБОРОБ

Моє знайомство з цим юнаком відбулося одного вересневого дня. Разом із секретарем парткому господарства П. П. Придуном ми об'їжджали поля. Звернули увагу на трактор, що наближався з далеких гоїв.

— Дивіться, — мовив Петро Панасович, — як гарно йде.

Так, ішов він, мов по натягнутій струні.

— А хто ж за кермом?

— Не знаю, — відповів Придун.

— Можливо, Григорій Степанюк чи його напарник Сашко Юрченко. В обох «пощерк» однакова гарний.

У словах Петра Панасовича я вловив таку деталь: одного він називає Григорієм, а другого Сашком. Мабуть, різниця в роках?

— Так, Сашко в сні

Максим Горький писав: «Коли праця — задоволення — життя гарне». Ці слова часто згадує молодий механізатор з колгоспу імені Кірова Голованівського

Григорію Гнатівичу годиться. Гнатівич — комуніст, один із кращих наставників у колгоспі. З його легкої руки здобули високій механізаторський клас багато хлопців. А це «випливає» ще одного.

Аж ось і трактор. З кабіни вискакує симпатичний хлопець із золотистим чубом. Виявляється, ростом його природа не обділила, руки великі, дужі, роботи — типовий механізатор. Прошу пояснення.

— Як удалося вам таку борозну зробити?

— Григорій Гнатівич

навчив. Перед тим, як відбити нову загілку, знаходжу орієнтир. Ось і відміряв я сімдесят кроків, до того осякора. На тому боці теж відміряв стільки ж. Йшов прямо на деревце. Це ж так просто...

Трудове життя О. Юрченка почалося звичайно. Закінчивши школу, пішов працювати в колгоспну будівельну бригаду, потім служив у армії. Повертався додому з твердим бажанням стати механізатором. Такий намір юнака схвалило правління господарства і направило його

району Олександр Юрченко. Бо письменник ніби про нього сказав.

у сусідній колгосп імені Ватутіна на механізаторські курси.

Поталанило Сашкові. Запам'ятав його знаменитий колгоспний механізатор Григорій Гнатівич Степанюк і запропонував:

— Іди до мене в напарники на Т-74. Знаю, що ви, молоді, на колісній тракторі рветесь, де швидкість більша, де з вітерцем. А Т-74 — то тудяга, від нього і хліб і кукурудза, і буряки краще родять. Хочеш, навчу хліб вирощувати?

Відтоді й почалася їхня

спільна праця, міцна щира дружба.

Добрий чоловік Степанюк, як батько рідний. Було, передає Сашкові трактора після першої зміни, а сам додому не спішить, поруч сідає. Слідкує, як його молодий колега загілку відбиває, як культиватор веде чи плуг. Коли не знаходить помилок у роботі напарника — хвалить, а знайде найменшу неточність — розкаже і покаже, як треба. «Нам не «дугі» гектари потрібні, а хліб. Не можна землю обманювати», — любить

говорити Г. Г. Степанюк. Комсомолец Юрченко зрідався із землею, полюбив її всім серцем. Від того й село йому стає рідним, і люди ближчими. І зрозумів тоді Олександр, чому не найважливішу річ: механізаторська справа — справа його життя. А коли так, то падали на він людина.

У народі кажуть: «На одному місці камінь обростає». Так трапилося із молодим хліборобом О. Юрченко. Недавно він одружився, спорудив з дружиною власний будинок. Син у них росте, ігорем назвали. Такий же яскравий, веселий, як батько.

Мине час. Підросне малюк, і можливо, як і Юрченко-старший, вибере собі механізаторську стежку.

А. КАСУРКІН.

„ТИ ЗНОВ ОБИРАЄШ ДОРОГИ СВОЇ“

Сьогодні на обласній повірці
Голованівська районна
комсомольська організація

ЗАМРІЯНА

ЮНОСТЕ НАША...

Сто доріг —
одна твоя

СПРАВДІ
МИСТЕЦТВО

Давно минули ті часи, коли спеціальність перукарів вважали несерйозною. «Якщо не здатний на більшість — то стрижти і брить», — так говорили.

Інші ж про цю професію багато пишуть, ставлять до неї з повагою і шанобою. Адже сьогодні її суть — допомогти людям знайти свій правдивий образ. Перукарні у Голованівському, звичайно, не зрівняються зі столичним саленом. Але великою популярністю вона користується не тільки в районі, а й у сусідніх районах. Ажде серізь люди хочуть носити гарну сучасну зачіску, акуратну стрижку. Місцеві жителі самі приходять до нас, а з сусідніми ми зустрічаємося один-два рази на місяць у так званих міжрайських перукарнях.

— Я перукар чоловічого ладу. Скажете, фантазія і талант особливого тут не треба: стрижки всіх однакові, та й годі. Але мої клієнти просять: «Зробіть щось сучасне». А сучасне — це стрижки «Спортивна», «Вихор», «Орфей», «Гарсон чоловічий»... Приходять до мене не тільки молоді, а й діти, старші. І нашіми зустрічами завжди задоволені і я, і відвідувачі.

Від їхніх вдячних усмішок і щирих «спасибі» хочеться працювати ще краще. Та було б неправильно і когось не по-товариському досягнення робити тільки своєю власною заслугою. Вони належать Ользі Мадановій, Наталці Рудій, Тетяні Комасі. Всі ми разом — комсомольсько-молодіжна бригада, яка серед колективів побутових підприємств району постійно тримає першість у соціалістичному змаганні. План десяти місяців минулого року всі дівчата виконали на 105—110 процентів.

Завдяки чому ми досягаємо успіху? Перш за все тому, що кожен перукарний колектив — найкраща в світі. Тоді хочеться, щоб і клієнт це відчув, щоб, заглянувши на себе в дзеркало, сказав: «Перукарська справа — справді мистецтво».

Е. ВИЛИВОН,
член комсомольсько-молодіжної бригади перукарів Голованівського райпобуткомбінату.

ІМ'Я: комсомольська організація Побузького нікелевого заводу.
РІК НАРОДЖЕННЯ: 1971-й.
НА ОБЛІКУ: 407 членів ВЛКСМ.

— Таню, я до тебе...
Двері заводського комі-

манди те тільки неабиякі професійні якості, а й ініціативність, колективізм, принциповість, велика громадська активність. Заводські звітні-борні комсомольські збори були в розпалі. Одні питання змінювалися ін-

шим. Море ідей, пропозицій, побажань. — Можна мені? — а місця піднімається Микола Кіношук. — Ми тут із хлопцями порадилися і пропонуємо організувати змагання під девізом «XIX з'їздові ВЛКСМ — 19 ударних декад».

Це неспокійне
плем'я молоде

тету комсомолу практично не зачинилися. Питання до Тетяни Іванової, комсомольського ватажка підприємства, у молодих виробничників завжди багато. Крім того, Зою Андрюшенку, заправницю бази рудника, і Жанну Труфанову, робітницю лабораторії контролю-вимірювальних приладів і автоматичних ціпаних питань, пов'язаних з книжкою роботою на посту новообраних секретарів первинних комсомольських організацій: Микола Розум'як, інженер відділу головного механіка, прийшов порадились щодо тем майбутнього засідання недавно створеної заводської дискусії. З цього можна зробити висновок: комсомольській організації притаманний діловий ритм, невпинна енергія, активність, бажання трудитися по-справжньому. Від душі, життя новопровно. І хоча, як ви зрозуміли, наша розмова з Тетяною постійно переривалася візитами молодих заводчан і телефонними дзвінками, інтерв'ю в неї вжити вдалося.

Кор.: Судячи з кількості спілчан на заводі — Побузький нікелевий — підприємство молодіжне. Отже, більшість трудових досягнень — успіхи молодих?

Т. І.: Наша заводська гордість — одинадцять комсомольсько-молодіжних колективів. Серед них — КМК слюсарів-котельників (перший Микола Лозинський), з ремонтно-механічного цеху, бригада токарів з того ж цеху (бригадир Дмитро Гутаренко, комсорг Федір Ткач), комсомольсько-молодіжний колектив плавильників електронного цеху, де бригадиром Віктор Капітанчук і комсоргом Микола Кіношук. Гордимся ми й комсомольцями Олександром Верзіловим, електрокомсергом електроду, Василем Димуром, електриком випалювально-відновлювального цеху, Зоею Муляр, лаборантом хімілабораторії. Усім їм прита-

Хлопця, якого ви бачите на знімку, добре знають на Побузькому нікелевому заводі. Це — Микола Кіношук, групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу електронного цеху. Недавно комсомольська група, яку він очолює, визнана кращою серед КМК підприємства за третій квартал

Фото В. ФАЮКА.

Ініціатива була схвалена і прийнята одногласно. Такою ж енергійністю і бойовістю відзначуються і комсомольці житлово-комунального відділу, які виступили з починною «60-річчю створення СРСР — 60 ударних тижнів», і члени комсомольського педагогічного загону (його командир — вже відомий нам Зоя Муляр, депутат селищної Ради народних депутатів, які вийшли шестеро над місцевим десятиріччю. Всім вокаліст-виробничкам шефська робота призначена до душі. А розливник плавильного цеху Андрій Романченко настільки здружився зі своїми підопieczними з 7 «А», що вважається там не гостем, а своєю людиною.

Кор.: Активність і самостійність кожного комсомольця, очевидно, розвиваються в першу чергу тоді, коли йому довіряють, вірять у тверде комсомольське слово?

Т. І.: Звичайно. З усією впевненістю скажу, що в адміністрації, партійній організації заводу, комітет комсомолу користується немалим авторитетом. Кожен заводська планівка, партійні збори чи виробничі наради не обходяться без представника комітету комсомолу. На нашу думку, знаходити на нас покладають великі надії. Чи ж маємо ми право підвести? Олександр Сторович Бурчак — директор, Віктор Олександрович Гутаренко — секретар парткому особисто цікавляться справами заводської молоді, допомагають вирішувати всі наболілі питання.

Кор.: Таню, щорозу трудовий колектив заводу повністю складається з комсомольської організації. Як комітет комсомолу працює з ними, хто зовсім недавно влився у робітничу сім'ю?

Т. І.: Нинішньої осені наша комсомольська організація зросла ще на 15 членів ВЛКСМ. Це випускники місцевої десятирічної Заводської товариської молоді люди. Багато з них прийшли на підприємство через те, що там працюють їхні батьки. А Валерія Заплетіна, наприклад, мріє вступити на хімічний факультет Одеського університету і повернутися на роботу тільки на своє підприємство. Значну роботу проводить комітет комсомолу серед новоприбулих на завод хлопців і дівчат. Ми дещо їм такі комсомольські дозори, які призначені до душі, постійно спілкуємося з ними і на робочих місцях, і в комітеті. І в побуті.

Не тільки сьогоднішнім днем живе комітет комсомолу Побузького нікелевого заводу. Перебудову, задумки не доводять права на спокій.

Розмову вела
Т. КУДРЯ.

ГОЛОВАНІВСЬКИЙ РАЙОН:

Від
конференції
до
конференції

ЛИСТОПАД 1979 РОКУ. «Працювати без підстаючих» — під таким девізом грудня КМК Побузького нікелевого заводу. На цьому підприємстві дві з десяти комсомольсько-молодіжних бригад справилися з планом чотирьох років п'ятирічки і працюють у рахунок п'ятого. Особливим сумлінням відзначається комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів-котельників, яку очолює молодий комуніст Микола Лозинський (ремонтно-механічний цех).

ГРУДЕНЬ 1979 РОКУ. Експедиторський загін Красногирської восьмирічної айбрав багато цінних відомостей про діяльність підпільної комсомольської організації, що діяла тут у роки Великої Вітчизняної війни. Слідопити провели зустрічі з учасниками підпілля, записали їхні спогади. Зібрані матеріали школярі використовують на уроках історії, при проведенні уроків мужності.

ВЕРЕСЕНЬ 1980 РОКУ. Комсомольсько-молодіжний екіпаж комбайна СК-6, очолюваний молодим комуністом Олександром Підкулем з бурякорядгоспу «Перегонівський», став переможцем серед КМК району у змаганнях-80. Хлопці з 446-гектарної ділянки зібрали 12640 центнерів ранніх зернових, за що були нагороджені знаком «Золотий колос».

ТРАВЕНЬ 1981 РОКУ. «Заготівлі кормів — комсомольську турботу» — з такою ініціативою виступили комсомольці бурякорядгоспу «Перегонівський». За літо вони заготовили 16 тонн різнотрав'я. На початку перегонівців відгукнулися всі хлопці і дівчата району. В особистій першості недосвідченим став комсомолец Микола Рибашанка з колгоспу імені Кірова. Він сам накосив 35 тонн дикоростучих трав.

КОЛИ РОЗЛУЧАЮТЬСЯ ДВОЄ...

— У мене з відповіддю немає нічого спільного. Прощу нас розлучити...
— Якщо вона наполягає, то нехай сама і платить за розлучення...

Промайне півгодини, і ці двоє стануть чужими. Давнина струна, яка колись бринула у їхніх серцях, обірвалася, тужно дзвеніючи. А вони й не почували. Западно доводять, що давно вже втратили інтерес один до одного, що нічого їх не єдиє... Лише дитина. Але батьки маленького Ігоря про нього не згадують. У них інше на душі.

— Я хочу, щоб кольоровий телевизор залишився у мене...

— Нехай вона поверне мені обручку...
Ділиться майно. Іде боротьба за кожну ложку. Враховано все: і сервіс, подарований на весілля, і килим ручної роботи, і старенька пральна машина. Може, Ігор навіть не помітить, що не стало вдома магнітолу, що поменшало кришталю в серванті. Але він обов'язково спитає:
— А де мій татко?

І довго чекатиме його ввечері додому. Малий ніколи не зрозуміє, як це між його батьками немає нічого спільного. Де йому знати, що сьогодні батьки поділили надбавку свого сина, його любов, і може статися, його долю.

Можливо, незабаром вона знову стане чужою дружиною, а він знайде собі нову подружку життя. І будуть щасливими обоє. Тільки Ігорю доведеться довго розриватися між батьком і матір'ю...

Розлюбивши, аразділи, не знайшли щастя в спільному житті, ні в чому не допомагають один одному... Причини розлучень різні. Ті, хто прожив разом один-два роки, здебільшого вбачають їх у короткочасності знайомства перед вступом до шлюбу, непродуктивності цього кроку, явучачи батьків, життєві проблеми. Подружжя зі стажем спільного життя 3-7 років причиною роз-

лучення називають відсутність взаєморозуміння або зловживання одного з членів сім'ї алкоголем. Розлучення — це лихо для молодих. Але якою мірою можна виміряти травму, завдану ним дитині душі?

Іван одружився з Ларисою два роки тому. Спочатку щастя у молодят було по нині. Грім грімів відразу після народження сина, Лариса стала ревнувати Івана. Затримався він на роботі — і додому хоч не повертайся;

— Знову ти десь гуляєш? А я твою дитину мушу доглядати? — Дружина кинула чоловікові зневажливі, брательні слова, почала плакати. З нею плакав і Віталій.

Іван не витримав якось, склав свої речі, поцілував малого і мовчки вийшов за поріг. Але за хвилину почув голос Лариси:

— Забери свою дитину. Вона мені, як і ти, не потрібна! — Десятихвилинна мати вштовхнула за

двері переляканого хлопця...

Що було діяти батькові? Намагався сам справитися з дитиною, однак не вистачало часу, змін. І він згадав, що існує будинок немовлят...

Кіровоградська школа-інтернат № 2 не відрізняється від інших шкіл міста — просторі світлі класи, бібліотека, чудовий спортивний зал. І гуртожиток, якого в анклаві школи немає.

В інтернаті навчаються діти, батьки яких з певних причин не можуть доглядати за ними. Здебільшого тут живуть сироти і діти з неповних сімей. Так, скажімо, з сорока першокласників, які нинішнього року сіли за парту, лише в одного є батько і мати.

Для більшості малат школа стала рідним домом. Тут вони оточені турботою і любов'ю дорослих, які не знали вдома.

Мати почула Кольо Л., коли він був ще зовсім маленьким. Батько з глибоким болем пережив цю подію. Почав випивати. Згодом одружився вдруге.

Але рана, завдана першою дружиною, не гоїлася. А тут ще й син став перед очима, схожий, як дві краплі води, на неї... Коли опинився в інтернаті, Йогоного разу не прийшов до нього батько. А мати кожні невідні біжить додому, щоб подивитися на татка, дізнатися, як він живе і, якщо треба, чимось йому допомогти. Повітається до інтернату замкнутий, сумний. Але через тиждень знову повертається до татка.

Почався новий навчальний рік, а парта Євгенія К. залилася порожньою. На зяті, надіслані матері дівчинці, відповідей в інтернаті не дочекалася. Довелося вихователю їхати до села Камінь Кіровоградського району, де живе Євгенія.

Вдома дівчинки не було. Сусіди сказали, що вона на фермі. Там її знайшли

КЛУБ
МОЛОДОЇ СІМ'Ї

А ВАША ДУМКА?

НЕМА ЛИХА
БЕЗ ДОБРА

Розлучення найчастіше за-судують. А я вважаю, що це добре, що люди знаходять сили розвирати шлюб, якщо він для них — тягар.

Коли я познайомився з моїм майбутнім чоловіком, вони не були, як і тоді, в захваті від нього. Їхні уявлення здебільшого в одруженні здавалися мені просто упередженнями. Ми поговорили. Я нічого від них з упередженнями, що буду пасивна а Ігорем.

Рік, який ми прожили з чоловіком, згадує тепер, не страшний сон. Ігор мав усе: хорошу роботу, кооперативну квартиру, автомашину. Від мене вимагав бездоганного виконання всіх домашніх обов'язків. Я не справлялася. Чоловік не допомагав. Став наполягати, щоб я залишила навчання. Мовляв, він і сам забезпечить сім'ю матеріально.

Все не пригнічувало мене. А тут ще Ігор дорікнув, що прийшла на все готове і не вмію йому ради дати.

Не витримавши, повернулася до батьків. Вони порадили розлучитися.

І ось я знову вільна. Нале тляр з плечей скинула. Весела, і навіть щаслива. Ходжу в кіно, на танці, не маю турбот. Тільки й досі пошуваю себе винною перед батьками, що не послухала їх тоді...

Н. В.
студентка.

м. Кіровоград.

Від редакції: А яка ваша думка про розлучення? Чи завжди це — найкращий вихід, звільнення від тягаря? А може для когось не стало гіршим уроком, і все ж хочуть жалю та втрати — не чуєть їх? Чекаємо ваших листів.

ДОЧКА З МАТЕР'Ю.
Фотохуд. А. АРХАНГЕЛЬСЬКОГО.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

«ФАНТАЗІЇ
НА ПІСКУ»

Восьмий раз проводився цього року конкурс «Фантазії на піску» в місті Іспіві на атлантичному узбережжі США. Його численні учасники прийшли на пляж, де проходив огляд, озброєні відрами, лопатами і совками. Сантиметрами, нонами і скребачками. Серед кращих конкурсних робіт були слоненя, казюний дракон і чудовий 12-футовий омар, випилений із піску шістьма художниками із Кембріда. Але більшість учасників за традицією представили «архітектурні споруди». Серед них особливе захоплення глядачів викликала піщана копія тібетського палацу далай-лами, виконана дизайнером із Бостона Дж. Натаном і тридцятьма його помічниками і середньовічне французьке місто архітектора Джона Шіндса із Ньютона. Але, на жаль, як і всі піщані замки, ці дивовижні споруди не могли довго вистояти проти сонця, вітру і припливу.

СУПЕРХМАРОЧОС

Американська архітектурна фірма «Скідмор, Оуінгс енд Меріл» розробляє проєкт найвищого будинку в світі. Як повідомля газета «Чикаго трибюн», його передбачається збудувати в Чикаго. 469-поверховий супермарочос буде значно вищим від знаменитого Емпайр стейт білдинг і підніметься на 700 метрів. Його спорудження обійдеться в 1,25 мільярда доларів. Поки що не вирішено, хто фінансуватиме гігантський проєкт.

(АПН).

МИСЛИВСТВО: ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

ВДАЛОГО ПОЛЮВАННЯ

Ранній сніг, котрий не жадав мисливцям, що незабаром почнеться полювання на хутрового звіра, парикопитих тварин. Він падає першу порожу, запутаний слід зайця на ній. Приємно запощати пухнастого вуха, вполувати хитру лисицю. Нам теж приємно повідомити, що полювання на хутрового звіра в угіддях обласної організації УТМР триватиме з 6 по 27 грудня. Полувати тільки по неділях — 6, 13, 20 і 27 числа.

До речі, деякі любителі смачної дичини ігнорують строки і правила відстрілу звірів. Так, 15 листопада в Долинському районі було затримано жителів Новгородківського району В. Брехуна, споса-

ря радгоспу «Україна» М. Прозорова, завідувача району А. Шкоду, токаря шляхово-ремонтного управління № 4 В. Сербу, які вирішили раніше «відкрити» полювання. У браконьєрів вилучено рушницю, матеріали на них передано в обласне управління лісового господарства. Трохи раніше на полях Вільшанського району було затримано працівників автопарку Новоукраїнської транспортної контори П. Дюрдієва та В. Команова, котрі теж заохотили полувати зайчатину. Вони стріляли в зайців з машини, осліплюючи їх фарамми. Браконьєри заплатять штраф за незаконне зберігання зброї і пошкодження посівів.

При полюванні на пер-

нату дичину дехто спробував використати минулорічні відстрільні картки. Щоб цього не повторилося, радимо заздалегідь придбати картку відстрілу на хутрового звіра. Їх можна купити в першочергових і районних організаціях мисливців та рибалок.

За нормою відстрілу кожен мисливець може добути лише одного зайця, на лисич норми відстрілу не встановлено. Дозволяється полувати групами мисливців, але не більше п'яти чоловік. Добуту хутровину слід відповідно обробити і обов'язково здати в заготконтору обласної спілки.

Полувати на лисич і зайців у державних лісах при наявності відстрільної картки, але без ліцен-

зії суворо заборонено.

Спортивне полювання на парикопитих тварин дозволено до 27 грудня тільки за ліцензіями, які видаються крашим першочерговим мисливським колективам.

На полюванні мисливець повинен мати при собі мисливський квиток з відповідними відмітками, дозвіл відділу внутрішніх справ на зберігання зброї та користування нею, відстрільну картку.

Мисливець також повинен добре знати і точно дотримувати правил техніки безпеки при користуванні зброєю. Це допоможе уникнути нещасних випадків.

Боеприпаси, інші речі для спортивного полювання можна придбати в мисливських магазинах обласного міста і районних центрів.

Хай же вам щастить!

М. ВАРСЬКИЙ,
заступник голови обласної організації УТМР.

ДУЖЕ НАДІЙНО

пив, м'ятні краплі смотав, свіжою газетою закушував — не забуває. Воно, може, колись техніка дійде, що без запаху випускатимуть оту, знаєте, а поки що, може, хоч що-небудь є, га?

— Стривайте, здається, є надійний засіб.

— Хіба? В ноги впаду, слід ваш цілуватиму, —

порадьте. Як батечка рідного благаю.

— Ну, навіщо ж так? Адже це дуже просто — пийте апельсиновий сік.

— Ги-ги-ги! Це ви серйозно?

— Ціком серйозно.

— От що значить вчений на медицину. То, кажете, апельсиновий сік?

— Так. Запевняю вас,

що ніякого запаху, крім, природно, апельсинового соку, від вас ніхто не почув.

— Лікарю, ви — чудодій! Сто років вам щастя. Вирятували, вирятували людину... Побіжу хлопцем розповідати, ги-ги-ги!... Стривайте, а коли цей чудодійний сік пийте — до чи після?

— Не до і не після, а замість отієї, знаєте...

А. КЛИМЧУК.
м. Кіровоград.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної — 3-03-53.

На українському мові.

БК 05285.

Індексу 61107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 592.

Тираж 54000.

Волейбол. 90 очок записали в залікову копилку збірної області волейболісти і волейболістки, взявши участь у фінальних матчах Третіх республіканських спортивних ігор молоді України: дівчата привезли з Ворошиловграда 36, хлопці з Донецька 54 очка. У складі збірної області були юнаки з волейбольного училища шкільного апарату, інституту сільськогосподарського машинобудування, будівельного технікуму та ДЮСШ № 1 м. Кіровограда. Їх тренував викладач ДЮСШ № 1 В. Бричка. Ця команда посіла на іграх восьме місце. А дівчата із Світловодська (тренер В. Кулишкін) були одинадцятими.

Плавання. Харків. Фінальні старти Третіх спортивних ігор молоді України. Вихованка світловодського тренера А. І. Котенка Марина Корверіна завойовала золоту медаль під час запливу на 200 метрів стилем батерфляй. На стометрівці вона була другою. Ця юна спортсменка, яка нині навчається в спеціалізованій школі-інтернаті спортивного профілю в столиці республіки, дала області 99 очок. Марину включено до складу молодіжної збірної країни.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська прада»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград вул. Гібри, 2.